Raad van State

200708253/1.
Datum uitspraak: 4 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/41029 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 19 november 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 oktober 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de controle van de identiteit van de vreemdeling heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid als bedoeld in artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) en dat voorafgaande aan deze controle geen sprake was van een, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf zodat de staandehouding van de vreemdeling en de daarop volgende inbewaringstelling onrechtmatig zijn. De rechtbank heeft miskend dat voorafgaand aan de overbrenging en ophouding van de vreemdeling krachtens artikel 50 van de Vw 2000, andere dan bij of krachtens de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheden zijn aangewend waarover de vreemdelingenrechter niet kan oordelen, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Uit het op ambtsbelofte opgemaakte en getekende proces-verbaal van bevindingen van 25 oktober 2007, nummer 2007288613-1, blijkt het volgende.

Op 25 oktober 2007 bevonden verbalisanten, beiden surveillant van politie, dienstdoende bij Bureau Controle Infrastructuur, zich op het perron van het metrostation RAI te Amsterdam. Daar zag één van hen een man in de metro die met zijn voeten op de bank zat. Hij heeft de man verzocht om uit de metro te komen om hem een bekeuring te geven. Vervolgens vroeg hij de man om zijn legitimatie. De man gaf hem geen antwoord. Vervolgens vroeg de verbalisant de man om zijn persoonlijke gegevens die hij hem niet duidelijk kon geven. Daarop heeft de verbalisant de man aangehouden voor het vaststellen van diens identiteit.

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 26 juli 2001 in zaak nr. 200102650/1 (JV 2001/234), is het niet aan de rechter in vreemdelingenzaken te oordelen over de aanwending van andere

dan bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden.

Uit de in voormeld proces-verbaal vastgelegde weergave van de omstandigheden die hebben geleid tot de staandehouding van de vreemdeling, kan in voldoende mate worden afgeleid dat die staandehouding en de daarop volgende controle op de identiteit van de vreemdeling hebben plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van bevoegdheden die zijn gebaseerd op andere wetten dan de Vw 2000. Voor het door de rechtbank verrichte onderzoek naar de volgens de verbalisanten door de vreemdeling overtreden verbodsbepaling en de toepasselijkheid daarvan was dan ook geen plaats. Dat, zoals de rechtbank voorts nog heeft vastgesteld, de verbalisanten om onbekende redenen geen bekeuring hebben uitgeschreven, maakt dat niet anders. Evenmin kan op die grond worden aangenomen dat de verbalisanten, anders dan vermeld in het proces-verbaal, niet tegen de desbetreffende overtreding hebben opgetreden doch hebben gehandeld ter uitoefening van het vreemdelingentoezicht. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 26 oktober 2007 beoordelen in het licht van de daartegen voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft betoogd dat de overbrenging van het politiebureau naar de vreemdelingendienst, beide te Amsterdam, tweeënhalf uur heeft geduurd en dat die periode, nu de staatssecretaris ter zake daarvan geen verklaring heeft gegeven, te lang is.

2.3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 31 december 2004 in zaak nr. 200408762/1 (JV 2005/96) kan, gelet op alle omstandigheden die, naar valt aan te nemen, bij het vervoer een rol kunnen spelen, een totale duur van de overbrenging, inclusief eventuele wachttijd, van maximaal tien uur als redelijk worden aangemerkt, waarbinnen de staatssecretaris niet nader hoeft te motiveren, wat de duur van de overbrenging heeft veroorzaakt. Nu de overbrenging van de vreemdeling tweeënhalf uur heeft geduurd, was de staatssecretaris niet gehouden de oorzaak van deze duur nader te motiveren. De beroepsgrond faalt.

2.4. Gelet op het voorgaande, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 26 oktober 2007 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 19 november 2007 in zaak nr. 07/41029;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

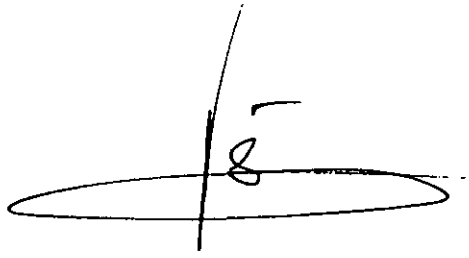
w.g. Lubberdink
voorzitter

w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 februari 2008

395.
Verzonden: 4 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

9

POLITIE

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

• Amsterdam-Amstelland

Regio Amsterdam-Amstelland
Korpsonderdeel 13 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.A. Wiersma
Telefoon 020-5596161
Fax 020-5596280
V-nummer / Zaak / Zaak - 28/10/2007
Datum 28/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Johannes Auke Wiersma, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum : 07.10.28.0260.
Geboorteplaats :
Geboorteland : Sierra Leone
Nationaliteit(en) : Sierraleoonse
Geslacht : mannelijk

vreemdelingenpolitie
datum 28 OKT 2007
dossiernummer
invoer-controle mdw
unit
datum

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere aliassen
- Betrokkene heeft onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 28/10/2007
Tijd : 13:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
J.A. Wiersma

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/41029

V-nr.:

inzake : geboren op van gestelde Sierraleoonse nationaliteit,
verblijvende op de Detentieboot Stockholm te Rotterdam, eiser,
gemachtigde: mr. M.I. Vennik, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M. Snoeks, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 26 oktober 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 30 oktober 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 8 november 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. M.A.C. Overmeire-De Vilder, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig P.J. Kuiper als tolk in de Engelse taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

1. Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd.
Op 25 oktober 2007 zat eiser in de metro met zijn voeten tegen de verwarming. Op het metrostation Amsterdam RAI werd eiser gesommeerd om uit de metro te komen, omdat hij met zijn voeten op de bank zou hebben gezeten. Dit is niet in strijd met enige strafrechtelijke bepaling. Aan eiser is geen bekeuring uitgeschreven. Bovendien was eiser in het bezit van een geldig vervoersbewijs. Desondanks is eiser verzocht om zich te identificeren. Nu hiervoor geen wettelijke grondslag in enige strafbepaling aanwezig was, had er, gelet op artikel 50, derde lid, van de Vw 2000, sprake moeten zijn van een

redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Van een dergelijk vermoeden was echter evenmin sprake. Derhalve was de politie niet bevoegd eiser te verzoek zich te identificeren en is de daaropvolgende inbewaringstelling onrechtmatig. Voorts duurde de overbrenging van het politiebureau op de Van Leijenberglaan naar de Vreemdelingendienst op de Johan Huizingalaan, beide te Amsterdam, tweeëneenhalf uur. Deze lange duur is niet door verweerder verklaard.

2. Verweerder heeft ter zitting het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. De oplegging en voortduring van de bewaring zijn rechtmatig. Uit het proces-verbaal van bevindingen (stuk 2) blijkt dat eiser is staande gehouden op grond van het strafrecht. De politie heeft eiser een bekeuring willen geven en heeft in dat kader om zijn identiteit gevraagd. In de inlichtingen die op verzoek van de rechtbank door verweerder zijn verstrekt na het onderzoek ter zitting stelt verweerder dat de handeling 'het met de voeten op de bank zitten' strafbaar is gesteld bij artikel 72 van de Wet Personenvervoer 2000. Terzake van deze overtreding is geen bekeuring uitgeschreven. De betrokken verbalisant heeft geen verklaring gegeven omtrent het niet uitschrijven van een bekeuring.

De rechtbank overweegt het volgende.

3. Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, door verweerder met het oog op de uitzetting in bewaring worden gesteld.

4. De eerste grond die eiser heeft aangevoerd tegen de onderhavige maatregel heeft betrekking op de aan de staandehouding voorafgaande aanwending van de in artikel 61, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering neergelegde bevoegdheid tot strafrechtelijke ophouding. De rechter in vreemdelingenzaken kan - zoals in bestendige jurisprudentie is uitgemaakt - niet oordelen over de aanwending van deze niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheid. Partijen zijn verdeeld over de vraag of de bevoegdheden die voorafgaand aan de oplegging van de onderhavige maatregel zijn aangewend al dan niet als strafvorderlijk zijn aan te merken. Anders gezegd: de vraag ligt voor of de wijze waarop eiser in de macht van verweerder is gekomen binnen het strafrechtelijk kader valt, en daarmee buiten de onderhavige beoordeling.

5. In het proces-verbaal van bevindingen (nummer 2007288613) van 25 oktober 2007, op ambtsbelofte opgemaakt, gesloten en ondertekend door M. Mesman en S. van Bekeres, beiden werkzaam als surveillant van politie bij de Dienst Controle Infrastructuur Verkeer van de Politie Amsterdam-Amstelland, is onder meer het volgende opgenomen:

'Op donderdag 25 oktober 2007 omstreeks 19:45 uur, bevonden wij, verbalisanten, ons op het metrostation op het perron te Aldaar zag ik, verbalisant Mersman, een man in de metro zitten, komende uit de richting van station ZUID, die met zijn voeten op de bank zat. Ik heb vervolgens de man verzocht om uit de metro te komen. Ik wilde de man een bekeuring geven. Vervolgens vroeg ik de man om zijn legitimatie. Hij gaf mij geen antwoord. Vervolgens vroeg ik de man om zijn persoonlijke gegevens die hij mij niet duidelijk kon geven. Daarop heb ik de man aangehouden voor vaststellen identiteit. Op het bureau aangekomen verklaarde de man te zijn genaamd: (....)'
'Vervolgens heb ik, verbalisant Mersman, de vreemdelingendienst opgebeld om de identiteit van de verdachte vast te stellen. Dit was niet mogelijk omdat het systeem van de vreemdelingendienst niet werkte. In overleg met de hulp officier van justitie W. Jansen is de verdachte opgehouden voor het vaststellen identiteit (artikel 61 strafvordering).'

6. Bij de stukken is voorts gevoegd een proces-verbaal van aanhouding (nummer 2007288613-2), van 25 oktober 2007, opgemaakt, gesloten en ondertekend op ambtsbelofte door eerdergenoemde verbalisanten, waarin is vermeld dat eiser is aangehouden als verdachte van overtreding van artikel 447e van het Wetboek van Strafrecht om 19:50 uur.

7. In het dossier is voorts gevoegd een bevel tot ophouding ter identificatie van 25 oktober 2007, opgemaakt en getekend door W.G. Jansen, inspecteur van politie, Wijkteam Aalsmeer, van de Politie

Amsterdam-Amstelland, in de hoedanigheid van hulpofficier van justitie, waarin eiser wordt aangemerkt als:
'verdacht van overtreding van de Wet Personenvervoer (met de voeten op de bank van een middel van openbaar vervoer) alsmede het niet op 1e vordering kunnen tonen van een identiteitsbewijs respectievelijk strafbaar gesteld bij de Wet Personenvervoer en artikel 447e Wetboek van Strafrecht.'

8. Zoals is benadrukt in de bij de Wet op de uitgebreide identificatieplicht gegeven uiteenzetting omtrent de verhouding tussen de uitgebreide identificatieplicht en het vreemdelingentoezicht (TK 2003-2004, 29 218, no. 3, pagina 14), dient uit een pv duidelijk te blijken in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandehouding heeft plaatsgevonden. Voorts merkt de rechtbank in dit verband op dat de specifieke bepaling van artikel 50 Vw 2000 inhoudt dat controle op identiteit slechts mag plaatsvinden, indien er een geobjectiveerd redelijk vermoeden bestaat van illegaal verblijf en dat de Wet op de uitgebreide identificatieplicht geen aanvullende bevoegdheid ten opzichte van het vreemdelingentoezicht geeft.

9. Uit een proces-verbaal dient duidelijk te blijken in welk kader controle heeft plaatsgevonden, onder welke omstandigheden de betrokkene is aangetroffen en onder welke omstandigheden de staandehouding heeft plaatsgevonden. Indien uit het proces-verbaal niet blijkt dat voorafgaand aan de staandehouding het verzoek aan eiser om een identiteitsbewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van andere wetten dan wel ter uitoefening van de politietaak, volgt daaruit dat de controle op de identiteit van eiser heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid neergelegd in artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000. Zodanige controle kan evenwel eerst plaatsvinden, indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in dat artikellid. De rechtbank verwijst hiervoor naar de uitspraken van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 13 mei 2005, JV 2005/278, van 22 december 2005, 200509852 en van 28 september 2007, 200706318.

10. Uit het dossier blijkt, gelet op bovenstaande overwegingen, dat de aanleiding en daarmee de basis voor het uitoefenen is gerelateerd als een strafbaar feit, te weten: het met de voeten op de bank zitten in middel van openbaar vervoer (metro). In de processen-verbaal en het bevel ophouding is evenwel niet vermeld in welke bepaling deze gedraging strafbaar zou zijn gesteld. Evenmin is de bekeuring, die de verbalisant wilde uitschrijven, in het dossier opgenomen. Eiser heeft gemotiveerd weersproken dat genoemd handelen valt binnen enige strafbepaling van de Wet Personenvervoer 2000. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder niet verduidelijkt in welke bepaling dit handelen strafbaar is gesteld. Overige omstandigheden die aanleiding hebben gevormd om eiser aan te spreken en naar zijn identiteitsbewijs te vragen zijn niet gesteld noch overigens gebleken. Niet in geschil is dat eiser over een geldig vervoersbewijs beschikte.

11. Bij de heropening van het onderzoek heeft verweerder de gelegenheid gekregen om alsnog bedoelde omissie te herstellen. Verzoek aan verweerder was daarbij om zoveel mogelijk bij aanvullend proces-verbaal de vragen te beantwoorden. Verweerder heeft evenwel volstaan met het noemen van artikel 72 van de Wet Personenvervoer 2000 als de toepasselijke strafbepaling en de opmerking dat - naar de rechtbank begrijpt - om onbekende reden geen bekeuring is uitgeschreven. Van toelichting is verstoken gebleven waarom dit alles niet bij aanvullend proces-verbaal is gerelateerd. Verweerder heeft dan ook in dit stadium slechts ten dele voldaan aan de inlichtingenplicht. Het komt de rechtbank geraden voor dat uit deze gang van zaken gevolgtrekkingen ten nadele van verweerder voorkomen, met toepassing van artikel 8:31 van de Awb. Zij overweegt in dit verband nader als volgt.

12. Ingevolge artikel 72 Wet Personenvervoer 2000 is het een ieder verboden zich in een auto, bus, trein, metro, tram of via een geleidesysteem voortbewogen voertuig dan wel in of in de onmiddellijke nabijheid van een station, halteplaats, of een andere bij het openbaar vervoer behorende voorziening en de daarbij behorende perrons, trappen, tunnels en liften zodanig te gedragen dat orde, rust, veiligheid of een goede bedrijfsgang wordt of kan worden verstoord.

13. In het licht van hetgeen is aangevoerd door eiser, biedt de enkele verwijzing achteraf naar artikel 72 Wet Personenvervoer 2000 onvoldoende aanknopingspunten voor de conclusie dat de gedraging 'met de voeten op de bank zitten in een middel van openbaar vervoer' binnen dit wetsartikel zou vallen. Dit geldt te meer nu in de dossierstukken op geen enkele plaats melding is gemaakt van genoemd wetsartikel en er kennelijk is afgezien van het geven van een bekeuring voor het begaan van bedoelde overtreding, eveneens zonder dat daarvoor een nadere toelichting is gegeven. Onder deze omstandigheden houdt de rechtbank het ervoor dat er geen sprake was van het uitoefenen van bevoegdheden ter controle op de naleving van andere wetten dan de Vw 2000 dan wel ter uitoefening van de politietaak.

14. Uit het voorgaande volgt dat de controle op de identiteit in het onderhavige geval heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid neergelegd in artikel 50, derde lid, van de Vw 2000. Zodanige controle kan evenwel eerst plaatsvinden, indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in dat artikellid. Daarvan is in het onderhavige geval niet gebleken. Derhalve is de staandehouding en de daarop volgende inbewaringstelling onrechtmatig. Hetgeen meer of anders is aangevoerd behoeft thans geen bespreking.

15. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet, te weten artikel 50, derde lid, van de Vw 2000. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en wordt de opheffing van de bewaring per onmiddellijke ingang bevolen.

16. De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 95,-- per dag dat eiser op een politiebureau ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest en € 70,-- per dag dat eiser in het Huis van Bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1735,--.

17. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,-- als kosten van verleende rechtsbijstand.

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de bewaring per onmiddellijke ingang wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1735,– (zegge: duizendzevenhonderdvijfendertig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 644,– (zegge: zeshonderdvierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 19 november 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. L.C. Talsma , griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier is buiten staat te tekenen.

Afschrift verzonden op: 19 NOV. 2007

Conc.: LT
Coll: PD
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
26 NOV 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E.G. Aalbers
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 19 november 2007
met kenmerk 07/41029

Inzake:

met IND-kenmerk 0710.29.0268
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. M.L. Vennik
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mw. mr. E.G. Aalbers
070-779 4808

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 19 november 2007, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk AWB 07/41029, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 26 oktober 2007 gegrond heeft verklaard, de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel heeft bevolen, de Staatssecretaris een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 1735,-- en de Staatssecretaris heeft veroordeeld in de proceskosten ten bedrage van €644,--. (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 26 oktober 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd.

Bij uitspraak van 19 november 2007, met kenmerk AWB 07/41029, heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en bevolen dat de opgelegde vrijheidsontnemende maatregel per onmiddellijke ingang wordt opgeheven, alsmede een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend ten bedrage van € 1735,--.

3. Standpunt Staatssecretaris van Justitie

3.1. De Staatssecretaris van Justitie heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief één

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging II.11, II.13 en II.14 van de uitspraak het volgende:

> " Bij de heropening van het onderzoek heeft verweerder de gelegenheid gekregen om alsnog bedoelde omissie te herstellen. Verzoek aan verweerder was daarbij om zoveel mogelijk bij aanvullend proces-verbaal de vragen te beantwoorden. Verweerder heeft evenwel volstaan met het noemen van artikel 72 van de Wet Personenvervoer 2000 als de toepasselijke strafbepaling en de opmerking dat -naar de rechtbank begrijpt- om onbekende reden geen bekeuring is uitgeschreven. Van toelichting is verstoken gebleven waarom dit alles niet bij aanvullend proces-verbaal is gerelateerd. Verweerder heeft dan ook in dit stadium slechts ten dele voldaan aan de inlichtingenplicht. Het komt de rechtbank geraden voor dat uit deze gang van zaken gevolgtrekkingen ten nadele van verweerder voorkomen, met toepassing van artikel 8:13 van de Awb. Zij overweegt in dit verband nader als volgt.
>
> "In het licht van hetgeen is aangevoerd door eiser, biedt de enkele verwijzing achteraf naar artikel 72 Wet Personenvervoer 2000 onvoldoende aanknopingspunten voor de conclusie dat de gedraging 'met de voeten op de bank zitten in een middel van openbaar vervoer' binnen dit wetsartikel zou vallen. Dit geldt te meer nu in de dossierstukken op geen enkele plaats melding is gemaakt van genoemd wetsartikel en er kennelijk is afgezien van het geven van een bekeuring voor het begaan van bedoelde overtreding,

eveneens zonder dat daarvoor een nadere toelichting is gegeven. Onder deze omstandigheden houdt de rechtbank het ervoor dat er geen sprake was van het uitoefenen van bevoegdheden ter controle op de naleving van andere wetten dan de Vw 2000 dan wel ter uitoefening van de politietaak.

"Uit het voorgaande volgt dat de controle op de identiteit in het onderhavige geval heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid neergelegd in artikel 50, derde lid, van de Vw 2000. Zodanige controle kan evenwel eerst plaatsvinden, indien sprake is van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf als bedoeld in dat artikellid. Daarvan is in het onderhavige geval niet gebleken. Derhalve is de staandehouding en de daarop volgende inbewaringstelling onrechtmatig. Hetgeen meer of anders is aangevoerd behoeft thans geen bespreking."

Toelichting op grief één

3.3. In het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen met nummer 2007288613-1 van 25 oktober 2007 (processtuk 2) is het volgende gerelateerd:

"Op donderdag 25 oktober 2007 omstreeks 19:45 uur, bevonden wij, verbalisanten, ons op het metrostation op het perron te Amsterdam. Aldaar zag ik, verbalisant Mesman, een man in een metro zitten, komende uit de richting van station ZUID, die met zijn voeten op de bank zat. Ik heb vervolgens de man verzocht om uit de metro te komen. Ik wilde de man een bekeuring geven. Vervolgens vroeg ik de man om zijn legitimatiebewijs. Hij gaf mij geen antwoord. Vervolgens vroeg ik de man om zijn persoonlijke gegevens die hij mij niet duidelijk kon geven. Daarop heb ik de man aangehouden voor vaststellen identiteit."

In het bevel tot ophouding ter identificatie van diezelfde datum, met proces-verbaalnummer 2007288613-4 (processtuk 3) staat voorts:

"(...) overwegende dat deze persoon wordt verdacht van overtreding van de Wet Personenvervoer (met voeten op de bank van een middel van openbaar vervoer) alsmede het niet op 1 e vordering kunnen tonen van een identiteitsbewijs respectievelijk strafbaar gesteld bij de Wet Personenvervoer en artikel 447e Wetboek van Strafrecht. (...)"

Ten slotte staat in het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van bevindingen met nummer 2007288613 van 26 oktober 2007 (processtuk 4) gerelateerd:

"De verdachte was op 25 oktober 2007 te 19:50 uur aangehouden ter zake vaststelling identiteit, op het station te .
Deze aanhouding geschiedde naar aanleiding van een overtreding van de Wet Personenvervoer."

3.4. De rechtbank heeft miskend dat uit voornoemde processtukken volgt dat, voorafgaand aan verweerders overbrenging en ophouding op grond van artikel 50 Vw, andere dan bij of krachtens de Vw toegekende bevoegdheden zijn aangewend, waarover de vreemdelingenrechter niet kan oordelen.

Zie:
- *AbRS 26 juli 2001, nr. 200102650/1, JV 2001/234.*

3.5. De omstandigheid dat in voornoemde processen-verbaal het toepasselijke wetsartikel uit de Wet Personenvervoer 2000 niet is vermeld, noch de omstandigheid dat verweerder terzake de overtreding van deze wet kennelijk niet is geverbaliseerd, doet hieraan af. Voor zover er al sprake van zou zijn dat de Staatssecretaris bij de beantwoording van de vragen van de rechtbank dienaangaande slechts ten dele aan zijn inlichtingenplicht zou hebben voldaan, heeft de rechtbank om die reden ten onrechte geoordeeld dat uit deze gang van zaken gevolgtrekkingen ten nadele van de Staatssecretaris voorkomen.

3.6. Gelet op het vorenstaande stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de controle op de identiteit in het onderhavig geval heeft plaatsgevonden in het kader van de uitoefening van de bevoegdheid neergelegd in artikel 50, derde lid, Vw en voorts dat nu voorafgaand aan deze controle geen sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf de staandehouding en de daarop volgende inbewaringstelling onrechtmatig is.

3.7. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen II.15, II.16 en II.17 op pagina 4 en de beslissing op pagina 5 van de uitspraak. Gegrond bevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris van Justitie verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 26 november 2007

Gemachtigde

mr. E.G. Aalbers
Senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 – 779 4908
telefax 070 – 779 4545